

gøre, hvis jeg havde været til Stede forleden Dag og kunnet deltage i Diskussionen. Man vil se, at jeg er enig med de Herrer i, at hvis Statsrevisionen skal svare til sit Navn, altsaa være et virkeligt Kontrolapparat, maa man omlægge hele Musikken. Men jeg maa samtidig hævde, at det har ikke været Hensigten ved dens Indstiftelse. Det kan ikke have været det Hverv, den oprindelig fik; thi hvad skulde vi saa med alle de øvrige Revisionsanstalter, vi have for hvert enkelt Departement?

Jerichow: Jeg vil gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Bemærkninger, der ere faldne fra det ærede Medlem fra Odense (Halsted). Det er jo saaledes, at den Opgave, Grundloven har stillet Statsrevisorerne, bestaar, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse, i, at de skulle „gennemgaa det aarlige Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finansloven har fundet Sted“. Dette betyder altsaa, at de skulle være sikre paa, at ingen Udgift har fundet Sted, og at intet er kommet til Indtægt for Statskassen, uden at det ogsaa har Hjemmel i Finansloven. Men saa bliver Spørgsmaalet, som jeg ogsaa tillod mig at antyde forleden, om man har ordnet den nuværende Statsrevision saaledes, at den er i Stand til at løse denne Opgave. Og det er det, jeg mener, man ikke har gjort. Som den nuværende Statsrevision er ordnet, kan den ikke løse den Opgave. Da den ikke ser Bilagene, er den ikke i Stand til at bedømme, om alle Udgifter ere i Overensstemmelse med Finansloven, og den kan kun have en overfladisk Kundskab om, at Regnskabet svarer til Finanslovens Rammer. Andet kan den ikke garantere, naar den ikke ser det, som er Grundlaget for Undersøgelsen, nemlig Bilagene.

Det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om Statsrevisionen paa den ene Side som et Kontrolapparat og den Revision, som findes indenfor Ministerierne, paa den anden Side. Jeg skal i den Henseende i al Korthed tillade mig at fremstille, hvorledes Forholdene efter min Formening ere. Det er et Forhold jeg tror man ikke har set ganske korrekt paa tidligere, og jeg tror, man har overset en væsentlig Forskel, hvilket atter er Grunden til, at man ikke allerede tidligere har løst Problemet: en Statsrevisions Oprettelse. Ærede Medlemmer ville vide, og jeg har jo allerede haft Lejlighed til at nævne det tidligere i denne Sag, at der

har været Bestræbelser fremme for at faa en Revision allerede i Tiden omkring 60'erne. Disse Bestræbelser lededes den Gang af daværende Finansminister Fenger. Ærede Medlemmer ville ogsaa vide, at man i Fællesforfatningsloven af 1855 havde faaet optaget en Bestemmelse, der skulde tilsikre Indførelsen af en Statsrevision, og at Fengers Bestræbelser netop gik ud paa at gennemføre denne Grundlovsbestemmelse i Fællesforfatningen af 1855. Grunden til, at det ikke lykkedes, var, at man saa fejl paa Statsrevisionens Opgaver og den Opgave, som skulde løses af selve Ministeriernes Revision. Det, man der maa have Øje for, er, at der er flere Led i Forvaltningen og Regnskabsaflæggingen og derfor ogsaa særskilte Opgaver at løse for Revisionen. Maa jeg tage som Eksempel: Postvæsenet. Postvæsenets lokale Kontorer have jo en temmelig betydelig Pengeforvaltning, som finder Sted i Henhold til Centralbestyrelsens Ordre til at tage til Indtægt eller føre til Udgift. Nu vilde det være ganske naturligt, hvis vi ikke fra Enevældens Tid havde overført en ganske ejendommelig Ordning af vor Administration, at den Opgave at kontrollere, om Udgifts- og Indtægtsordrerne vare rigtig overholdte af de lokale Myndigheder, var noget, den paagældende Generaldirektør, som har givet disse Ordre, maatte tilse. Men i Stedet for har man fra 1841, fra Enevældens Tid, ordnet det saaledes, at man oprettede særskilte Revisionsorganer, som skulle paase dette, om altsaa paa en Maade skulle tilse, om Generaldirektørens Ordre ere rigtig overholdte i det lokale Regnskab. Men saa komme vi til den anden Opgave, nemlig om disse Ordre, som Generaldirektøren har givet, nu ogsaa ere lovmedholdelige. Saavel Indtægts- som Udgiftsordrer kunne give Anledning til disse Spørgsmaal. Det er klart, at det er noget, som Generaldirektøren ikke kan kontrollere. Derfor foretog man denne Deling i Ekspeditionsdepartementer og Revisionsdepartementer omkring ved 1840. Men derved kom vi ind paa en anden Opgave, nemlig den at kontrollere, om de af Administrationen givne Ordre ere lovmedholdelige eller ikke, og denne Undersøgelse kan selvfølgelig ikke foretages af den samme Myndighed, som har givet Ordren. Thi det er klart, at vedkommende Myndighed vil altid anse den for at være lovmedholdelig. I Øjeblikket er det lagt over paa en Kollega, en sideordnet indenfor Administrationen, og naar vedkommende har sine Tvivl om,